HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2012. február 10.)

az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben említett átmeneti nemzeti tervekre vonatkozó szabályok meghatározásáról

(az értesítés a C(2012) 612. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2012/115/EU)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről) szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre [1] és különösen annak 41. cikke b) pontjára,

mivel:

(1) A 2010/75/EU irányelv 32. cikke értelmében a tagállamok a 2016. január 1. és 2020. június 30. közötti időszakban bizonyos tüzelőberendezésekre vonatkozóan átmeneti nemzeti tervet dolgozhatnak ki és hajthatnak végre, amely terv a következő szennyező anyagok közül egy vagy több kibocsátását érinti: nitrogén-oxidok, kén-dioxid és por.

(2) A gázturbinák esetében kizárólag a nitrogén-oxid-kibocsátás tartozhat a terv hatálya alá. Az átmeneti nemzeti terv hatálya alá tartozó tüzelőberendezések mentesülhetnek a terv hatálya alá tartozó szennyező anyagokra vonatkozó, a 2010/75/EU irányelv 30. cikkének (2) bekezdésében említett kibocsátási határértékek vagy adott esetben 31. cikkében említett kéntelenítési arányok betartása alól.

(3) A 2010/75/EU irányelv 32. cikkének egységes végrehajtása érdekében végrehajtási szabályokat szükséges elfogadni.

(4) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 2010/75/EU irányelv 75. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság véleményével,

[1] HL L 334., 2010.12.17., 17. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az átmeneti nemzeti terv hatálya alá tartozó tüzelőberendezések

Az e határozat mellékletének 1. szakaszában foglalt részletes szabályokkal összhangban az átmeneti nemzeti terv hatálya kizárólag a 2010/75/EU irányelv III. fejezetében ismertetett teljes tüzelőberendezésekre terjedhet ki, a 2010/75/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseire és 29. cikkének összesítési szabályaira is figyelemmel.

2. cikk

Az átmeneti nemzeti tervek tartalma

(1) E határozat mellékletének 2. szakaszával összhangban az egyes átmeneti nemzeti tervekben a következő információkat szükséges megadni:

a) a terv hatálya alá tartozó összes tüzelőberendezés jegyzéke, ismertetve azok összes lényeges működési jellemzőjét;

b) az a mérték, amely számítások alapján a 2016-ra és 2019-re megállapított összkibocsátási határértékeken belül az egyes tüzelőberendezések kibocsátásának tudható be;

c) az összkibocsátási határértékeket szennyező anyagonként ismertető táblázat a 2016., 2017., 2018., 2019. évre és 2020. első félévére vonatkozóan;

d) az összkibocsátási határértékek kiszámításának levezetése.

Az átmeneti nemzeti tervekben a fentieken túlmenően az alábbi információknak is szerepelniük kell:

a) annak leírása, hogy a terv végrehajtását a tagállamok hogyan tervezik nyomon követni és a Bizottság felé jelenteni;

b) azon intézkedések listája, amelyeket alkalmazva garantálható, hogy a tervben szereplő összes tüzelőberendezés legkésőbb 2020. július 1-jéig megfeleljen a 2010/75/EU irányelv V. mellékletében feltüntetett kibocsátási határértékeknek.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdése a) pontjának céljára a tagállamoknak az e határozat mellékletének A. függelékében található A.1. táblázatot kell használniuk mintául.

Az (1) bekezdés első albekezdése c) pontjának céljára a tagállamoknak az e határozat mellékletének B. függelékében található B.3. táblázatot kell használniuk mintául.

3. cikk

Az átmeneti nemzeti tervekben szereplő összkibocsátási határértékek meghatározása

(1) A 2010/75/EU irányelv 32. cikkének (3) bekezdésében foglaltak teljesítése céljából az összkibocsátási határértékeket az e határozat mellékletének 3. szakaszában meghatározott módszerek szerint kell kiszámítani.

(2) A tagállamoknak az e határozat mellékletének B. függelékében szereplő B.1. táblázatot kell mintául venniük a vonatkozó kibocsátási határértékek, a minimális kéntelenítési arányok, valamint a 2016. évi összkibocsátási határértékek vonatkozásában a kibocsátás tüzelőberendezésenkénti részarányának és 2016. évi összesített értékének megadásakor.

Az alábbi esetekben a tagállamoknak a minta „Megjegyzések" oszlopában további információkat kell közölniük a számításhoz használt kibocsátási határértékekről:

a) az e határozat mellékletének C. függelékében szereplő C.1. és C.2. táblázathoz tartozó megjegyzésekben említett kibocsátási határértékek alkalmazásakor;

b) több tüzelőanyag-fajtát alkalmazó berendezések vagy több berendezéstípusból álló kombinációk esetében.

(3) A tagállamoknak az e határozat mellékletének B. függelékében szereplő B.2. táblázatot kell mintául venniük a vonatkozó kibocsátási határértékek, a minimális kéntelenítési arányok, valamint a 2019. évi összkibocsátási határértékek vonatkozásában a kibocsátás tüzelőberendezésenkénti részarányának és 2019. évi összesített értékének megadásakor.

Az alábbi esetekben a tagállamoknak a minta „Megjegyzések" oszlopában további információkat kell közölniük a számításhoz használt kibocsátási határértékekről:

a) az e határozat mellékletének D. függelékében szereplő D.1. és D.2. táblázathoz tartozó megjegyzésekben említett kibocsátási határértékek alkalmazásakor;

b) több tüzelőanyag-fajtát alkalmazó berendezések vagy több berendezéstípusból álló kombinációk esetében.

4. cikk

Az átmeneti nemzeti tervek végrehajtása

A 2010/75/EU irányelv 32. cikke (5) bekezdésének második és harmadik albekezdésével összhangban a tagállamok kizárólag a Bizottság jóváhagyásával hajthatják végre átmeneti nemzeti tervüket.

5. cikk

Az átmeneti nemzeti tervek későbbi módosításai

(1) A tagállamok mechanizmust kötelesek létrehozni az átmeneti nemzeti terv hatálya alá tartozó tüzelőberendezések minden olyan lényeges változtatásának megállapításához, amely hatással lehet a vonatkozó összkibocsátási határértékekre.

(2) A 2010/75/EU irányelv 32. cikkének (6) bekezdésében foglaltak teljesítése céljából a tagállamok e határozat 4. szakaszának megfelelően a terv minden olyan későbbi módosításáról tájékoztatják a Bizottságot, amely hatással lehet a vonatkozó összkibocsátási határértékekre.

6. cikk

Megfelelőség-ellenőrzés, korrekciós intézkedések és jelentéstétel a Bizottság felé

(1) A 2010/75/EU irányelv 32. cikkének (4) bekezdésében foglaltak teljesítése céljából az illetékes hatóságok – a tüzelőberendezések üzemeltetőinek monitoring- és számítási adatainak ellenőrzése útján – nyomon követik az átmeneti nemzeti terv hatálya alá tartozó minden egyes tüzelőberendezés vonatkozásában a nitrogén-oxidok, a kén-dioxid és a por kibocsátásait.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az átmeneti nemzeti terv hatálya alá tartozó tüzelőberendezésekből származó nitrogén-oxid-, kén-dioxid- és porkibocsátás mértéke az összkibocsátási határértékeken belül maradjon. Amennyiben fennáll az összkibocsátási határértékek túllépésének kockázata, a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy ez ténylegesen ne történjen meg.

(3) Az átmeneti nemzeti tervet végrehajtó tagállamok 12 hónapon belül a tervben szereplő összes tüzelőberendezés vonatkozásában évente beszámolnak a Bizottságnak a 2010/75/EU irányelv 72. cikkének (3) bekezdésében felsorolt, berendezésekre lebontott éves adatokról.

7. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2012. február 10-én.

a Bizottság részéről

Janez POTOČNIK

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

1. **Az átmeneti nemzeti terv hatálya alá tartozó tüzelőberendezések**

A tüzelőberendezés-egységek (azaz a füstgázaikat más egységekkel közös kéményen keresztül kiengedő különálló, illetve a 2010/75/EU irányelv 29. cikkének (2) bekezdésében említett helyzet szerint működő tüzelőberendezés-részek) nem tartozhatnak az átmeneti nemzeti terv hatálya alá ([1]).

A 2010/75/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő második francia bekezdés teljesítése céljából az említett rendelkezés hatálya alá tartozó tüzelőberendezések közé sorolandók azok a berendezések is, amelyeket nem finomítóüzemeltetők üzemeltetnek, de amelyek a finomító területén belül találhatók, és a szóban forgó pontban említett tüzelőanyagokat égetik el.

Az átmeneti nemzeti terv nem terjedhet ki azon tüzelőberendezésekre, amelyekre az átmeneti nemzeti terv alkalmazása során bármikor a 2010/75/EU irányelv hulladékégető művekkel és hulladék-együttégető művekkel kapcsolatos IV. fejezetének rendelkezései vonatkoznának.

2. **Az átmeneti nemzeti tervben a tüzelőberendezésekkel kapcsolatban feltüntetendő adatok**

Az átmeneti nemzeti tervnek fel kell sorolnia a hatálya alá tartozó összes tüzelőberendezést, és meg kell adnia ezen tüzelőberendezések vonatkozásában az összkibocsátási határértékek kiszámításához alapul vett összes adatot.

Tüzelőberendezésenként meg kell adni az átmeneti nemzeti terv végrehajtásának időszaka során a teljes névleges bemenő hőteljesítményre, a felhasznált tüzelőanyagokra, valamint az egyes tüzelőberendezések üzemi jellemzőire vonatkozó információkat.

Legalább az alábbi adatokra szükség van az átmeneti nemzeti terv hatálya alá tartozó tüzelőberendezések mindegyikével kapcsolatban:

1. A tüzelőberendezés neve és működési helye ([2]).

2. Az első engedély kiadásának időpontja.

3. Az első engedélykérelem benyújtásának dátuma, valamint az első üzembe állás időpontja.

   Megjegyzés: Erre az adatra csak abban az esetben van szükség, ha a tüzelőberendezés 2002. november 27. után szerezte meg az első engedélyt, de legkésőbb 2003. november 27-ig megkezdte az üzemelést.

4. A tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményének legalább 50 MW-tal történő megnövelése, ha arra 2002. november 27. és 2010. december 31. között került sor (a hozzáadott kapacitást MW-ban feltüntetve) ([3]).

5. Az egyes tüzelőberendezések (MW-ban kifejezett) teljes névleges bemenő hőteljesítménye 2010. december 31-én.

6. Az egyes tüzelőberendezések üzemóráinak ([4]) éves átlaga a 2001–2010. közötti időszakban.

   Megjegyzés: Erre az információra csak abban az esetben van szükség, ha a legfeljebb évi 1 500 órát üzemelő tüzelőberendezések esetében az összkibocsátási határérték(ek)re vonatkoztatott kibocsátási részarányt az ilyen tüzelőberendezések specifikus kibocsátási határértékei alapján számítják ki.

7. Azon szennyező anyagok, amelyek vonatkozásában a kérdéses tüzelőberendezés nem tartozik az átmeneti nemzeti terv hatálya alá (ha vannak ilyenek) ([5]).

([1]) A 2010/75/EU irányelv 33., 34. és 35. cikke tekintetében ugyanez a szabály alkalmazandó. Következésképpen egy tüzelőberendezés-egység nem tartozhat a 33., 34. vagy 35. cikk rendelkezéseinek hatálya alá, ha annak másik része (vagy részei) szerepelnének az átmeneti nemzeti tervben.

([2]) A nagy tüzelőberendezésekből származó egyes szennyező anyagok levegőbe történő kibocsátásának korlátozásáról szóló, 2001. október 23-i 2001/80/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 309., 2001.11.27., 1. o.) alapján elkészített kibocsátási leltárban megadottak szerint.

([3]) Erre az adatra a kibocsátási határértékeknek a 2001/80/EK irányelv 10. cikkében 2016. január 1-je vonatkozásában előírt meghatározásához van szükség.

([4]) „Üzemóra": órákban kifejezett azon időtartam, amelynek során a tüzelőberendezés egésze vagy egy része üzemel, és kibocsátásokat juttat a levegőbe; az üzemóra számításába a beindítás és a leállítás időszaka nem számít bele.

([5]) A gázturbinák például csak az NO_x-kibocsátás tekintetében tartozhatnak az átmeneti nemzeti tervek hatálya alá. Egyéb berendezések esetében előfordulhat, hogy bizonyos szennyező anyag(ok) tekintetében az átmeneti nemzeti terv hatálya alá tartoznak, az azoktól eltérő szennyező anyagok tekintetében viszont a 2010/75/EU irányelv V. mellékletének kibocsátási határértékei alkalmazandók rájuk.

8. A felhasznált tüzelőanyag éves mennyiségének (TJ/év) átlaga a 2001–2010. közötti időszakban, hat tüzelőanyag-típus szerint: kőszén, lignit, biomassza, egyéb szilárd tüzelőanyagok, folyékony tüzelőanyagok, gáznemű tüzelőanyagok ([1]).

9. A füstgázáram éves mennyiségének (Nm^3/év) átlaga a 2001–2010. közötti időszakban ([2]).

1. megjegyzés: Több tüzelőanyag-fajtát égető és/vagy több berendezéstípusból álló kombinációk esetében a füstgázáram mennyiségét tüzelőanyag-típusonként és/vagy tüzelőberendezés-típusonként külön-külön meg kell adni ([3]).

2. megjegyzés: Ha a füstgázáram kiszámításának alapja a felhasznált tüzelőanyag mennyisége (nem pedig a ténylegesen megfigyelt füstgázáram-mennyiség), a számításhoz (Nm^3/GJ) alkalmazott tényezőnek (vagy tényezőknek, több tüzelőanyag-típus vagy berendezéstípus esetében) szintén szerepelnie kell a jelentésben.

10. A hazai szilárd tüzelőanyagokkal ([4]) bevitt kén mennyiségének (tonna S/év) átlaga a 2001–2010. közötti időszakban.

Megjegyzés: Erre az adatra csak abban az esetben van szükség, ha a tüzelőberendezés hazai szilárd tüzelőanyagot éget, és ha a kén-dioxid (2016. és/vagy 2019. évi) összkibocsátási határértéke vonatkozásában az adott tüzelőberendezés kibocsátási részarányát a minimális kéntelenítési arány alapján számítják ki.

Az átmeneti nemzeti tervben kifejezetten meg kell említeni, ha a hatálya alá tartozó tüzelőberendezés gázturbina vagy gázmotor.

3. Az összkibocsátási határértékek meghatározása

3.1. *Módszer a 2016-os és 2019-es összkibocsátási határértékek vonatkozásában az egyes tüzelőberendezések kibocsátási részarányának kiszámításához*

3.1.1. Alaphelyzet

Egy adott szennyező anyag tekintetében a 2016. és 2019. évre vonatkozó összkibocsátási határértékek meghatározásához az egyes tüzelőberendezések tonna/évben (tpa) kifejezett kibocsátási részarányát az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$\text{Összkibocsátási határértéken belüli részarány (tpa)} = \text{füstgázáram } (Nm^3pa) \times \text{kibocsátási határérték } (mg/Nm^3) \times 1{,}0 \times 10^{-9}$$

ahol:

— A füstgázáram a füstgázok köbméter per év (Nm^3pa) mértékegységben kifejezett térfogatáramának átlaga a 2001–2010. közötti időszakban. Értékét standard hőmérsékleten (273 K) és nyomáson (101,3 kPa), a megfelelő (azaz a kibocsátási határérték kiszámításakor alapul vett) referencia-oxigéntartalom szerint, a vízgőz-koncentrációra vonatkozó korrekció alkalmazását követően kell kiszámítani.

— A kibocsátási határérték a kérdéses szennyező anyag mg/Nm^3 mértékegységben kifejezett, vonatkozó kibocsátási határértéke, szilárd tüzelőanyagok esetében 6 térfogat-százalékos, folyékony és gáz-halmazállapotú tüzelőanyagok esetében (a gázturbinákat és gázmotorokat kivéve) 3 térfogat-százalékos, gázturbinák és gázmotorok esetében pedig 15 térfogat-százalékos oxigénkoncentrációt feltételezve.

A 2016. és 2019. évi összkibocsátási határértékek kiszámításához szükséges kibocsátási határértékek megállapításának módját a 3.2. és a 3.3. pont részletezi.

3.1.2. A több tüzelőanyag-típust égető és/vagy több berendezéstípusból álló berendezések speciális esete

A 3.1.1. pontban ismertetett egyenlet nem alkalmazható azon tüzelőberendezések esetében, amelyek a 2001–2010. közötti időszakban több különböző típusú tüzelőanyagot égettek (akár egyidejűleg, akár nem) vagy több különböző típusú berendezésből állnak.

([1]) Azon tüzelőberendezések esetében, amelyek a 2001–2010. közötti időszakon belül bármikor hulladék-együttégetést végeztek (de amely hulladék nem a 2010/75/EU irányelv 3. cikke (31) bekezdésének b) pontja szerinti biomassza, és ezért a hulladékok égetéséről szóló, 2000. december 4-i 2000/76/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 332., 2000.12.28., 91. o.) hatálya alá tartozik) ebben a pontban nem kell számításba venni a kérdéses időszak alatt elégetett hulladék mennyiségét.

([2]) A vonatkozó referenciafeltételekkel kapcsolatban lásd e melléklet 3.1.1. pontját.

([3]) Lásd e melléklet 3.1.2. pontját.

([4]) „Hazai szilárd tüzelőanyag": természetben előforduló, helyileg kitermelt olyan szilárd tüzelőanyag, amelyet egy konkrétan az adott tüzelőanyag-fajtához tervezett tüzelőberendezésben égetnek el.

Az ilyen tüzelőberendezéseknél különböző kibocsátási határértékeket és/vagy referenciafeltételeket kell alkalmazni az összkibocsátási részarány kiszámításához. Az alábbi képletre lesz így szükség:

$$\text{Összkibocsátási határértéken belüli részarány (tpa)} = \Sigma\ [\text{füstgázáram (Nm}^3\text{pa)} \times \text{kibocsátási határérték (mg/Nm}^3) \times 1{,}0 \times 10^{-9}]$$

Az egyenlet tehát azt mondja, hogy a 2001–2010. közötti időszakban felhasznált tüzelőanyag-típusok mindegyike vonatkozásában a füstgázok térfogatáramának éves átlagát (Nm^3 per év) meg kell szorozni a vonatkozó (a teljes tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményének megfelelő) kibocsátási határértékkel. Az összes felhasznált tüzelőanyag-típusra vonatkozó szorzat eredményét azután össze kell adni.

Ügyelni kell arra, hogy az egyes tüzelőanyag-típusok esetében ugyanazt a referencia-oxigéntartalmat vegyék alapul a füstgáz-térfogatáram és a kibocsátási határérték szorzatának kifejezésekor.

Ugyanezt a megközelítést kell alkalmazni azokban az esetekben, ahol – a 2010/75/EU irányelv 29. cikkének (1) és (2) bekezdését figyelembe véve – a 2001–2010. közötti időszakban egy tüzelőberendezés több különböző berendezéstípus kombinációjából állt. Szemléltető példák:

— egy vagy több gázturbina egy vagy több egyéb típusú tüzelőberendezéssel kombinálva,

— egy vagy több gázmotor egy vagy több egyéb típusú tüzelőberendezéssel kombinálva.

3.1.3. Minimális kéntelenítési arány (MDR)

A 3.1.1. pontban megadott egyenlet nem alkalmazható a hazai szilárd tüzelőanyagot [1] égető tüzelőberendezések tekintetében, valamint abban az esetben sem, ha a felhasznált tüzelőanyag jellegéből adódóan nem teljesülnek a 2010/75/EU irányelvben a kén-dioxidra megállapított vonatkozó kibocsátási határértékek.

A kén-dioxidra alkalmazandó összkibocsátási határértékeken belüli kibocsátás részarányainak kiszámítása e tüzelőberendezések tekintetében a vonatkozó minimális kéntelenítési arányokat [2] veszi alapul, nem pedig a kéndioxidra megállapított kibocsátási határértékeket.

Az adott tüzelőberendezésnek a kén-dioxid-összkibocsátási határértéken belüli, tonna per évben (tpa) kifejezett kibocsátási részarányát tehát az alábbi képletnek megfelelően kell kiszámítani:

$$SO_2\text{-összkibocsátási határértéken belüli részarány (tpa)} = \text{kénbevitel (tpa)} \times (1 - (\text{MDR}/100)) \times 2$$

ahol:

— A kénbevitel a tüzelőberendezésben elégetett hazai szilárd tüzelőanyagban található kén (S) tonna per évben (tpa) kifejezett mennyiségének éves átlaga a 2001–2010. közötti időszakban.

— Az MDR a százalékban kifejezett vonatkozó minimális kéntelenítési arány.

A 2016. és 2019. évi kén-dioxid-összkibocsátási határértékek kiszámításához szükséges minimális kéntelenítési arány megállapításának módját a 3.2. és a 3.3. pont részletezi.

3.2. *A 2016. évi összkibocsátási határértékek kiszámításához szükséges minimális kéntelenítési arányok és kibocsátási határértékek*

A 2010/75/EU irányelv 32. cikkének (3) bekezdése értelmében a 2016. évre vonatkozó összkibocsátási határértéke(ke)t a 2001/80/EK irányelv III–VII. mellékletében megállapított, illetve adott esetben a 2001/80/EK irányelv III. mellékletében meghatározott minimális kéntelenítési arány alapján kell kiszámítani. Ennek megfelelően a 2016. évre vonatkozó összkibocsátási határértékek kiszámítása azokon a vonatkozó kibocsátási határértékeken és minimális kéntelenítési arányokon alapul, amelyek a 2001/80/EK irányelv értelmében az adott tüzelőberendezésre 2016. január 1-jétől alkalmazandók lettek volna, az alábbi rendelkezésekre is figyelemmel [3].

[1] Ez a kitétel azokra a tüzelőberendezésekre vonatkozik, amelyek a 2001–2010. közötti időszakban hazai szilárd tüzelőanyagot égettek.
[2] „Kéntelenítési arány": a tüzelőberendezés által egy adott időszak során a levegőbe ki nem bocsátott kén mennyiségének a tüzelőberendezésbe bevitt és az azonos időszak során abban felhasznált szilárd tüzelőanyagban található kén mennyiségéhez viszonyított aránya.
[3] Az összkibocsátási határértékek kiszámításához alapul vett vonatkozó nemzeti kibocsátási határértékeket nem befolyásolja, hogy az adott tüzelőberendezés szerepel-e a 2001/80/EK irányelv 4. cikkének (6) bekezdése szerinti nemzeti kibocsátáscsökkentési tervben.

A kibocsátási határértékeket és a minimális kéntelenítési arányokat a teljes tüzelőberendezés 2010. december 31-én érvényes teljes névleges bemenő hőteljesítménye, a felhasznált tüzelőanyag típusa(i), és a 2001–2010. közötti időszakon belüli üzemórák éves átlaga alapján kell meghatározni. Amennyiben a tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítménye a 2002. november 27. és 2010. december 31. közötti időszakban legalább 50 MW-tal nőtt, a vonatkozó kibocsátási határértékek kiszámítására a 2001/80/EK irányelv 10. cikkében foglalt szabályokat kell alkalmazni.

Az átmeneti nemzeti tervben szereplő összes gázturbinára a nitrogén-oxid tekintetében az a kibocsátási határérték vonatkozik, amely a 2001/80/EK irányelv VI. mellékletének B. részében szerepel, függetlenül a 2001/80/EK irányelv 2. cikke (7) bekezdésének j) pontjától.

Mivel a 2001/80/EK irányelv nem állapít meg kibocsátási határértéket a gázmotorok tekintetében, a nitrogén-oxidok kibocsátására a 2010/75/EU irányelv V. mellékletének 1. részében foglalt határérték vonatkozik.

Azon tüzelőberendezések esetében, amelyek a 2001–2010. közötti időszakban több különböző típusú tüzelőanyagot égettek, az egyes felhasznált tüzelőanyagok szerint külön-külön fel kell sorolni a vonatkozó kibocsátási határértékeket. A 3.1.2. pont részletesen ismerteti azt a számítási módszert, amely alapján meg lehet határozni, hogy az összkibocsátási határértékeken belül milyen mértékű kibocsátás tudható be az ilyen berendezéseknek.

A 2001/80/EK irányelv öt év mozgó átlagát tekintve legfeljebb évi 1 500 órát üzemelő egyes tüzelőberendezések esetében lehetőséget ad kevésbé szigorú kibocsátási határértékek alkalmazására: ez alapján viszont kizárólag akkor lehet kiszámítani e tüzelőberendezéseknek a 2016. évi összkibocsátási határértékeken belüli kibocsátási részarányát, ha a 2001–2010. közötti időszakban az üzemórák átlagos száma nem haladta meg az évi 1 500-at.

A 2001/80/EK irányelv III–VII. melléklete szerinti kibocsátási határértékekről, valamint a 2001/80/EK irányelv III. mellékletében meghatározott minimális kéntelenítési arányokról (MDR) e melléklet C. függelékének C.1., C.2. és C.3. táblázata nyújt áttekintést ([1]).

3.3. *A 2019. évi összkibocsátási határértékek kiszámításához szükséges minimális kéntelenítési arányok és kibocsátási határértékek*

A 2010/75/EU irányelv 32. cikke (3) bekezdésének megfelelően a 2019. évre vonatkozó összkibocsátási határértékeket az említett irányelv V. mellékletének 1. részében megállapított, vonatkozó kibocsátási határértékek, vagy adott esetben az V. melléklet 5. részében megállapított, vonatkozó kéntelenítési arányok alapján kell kiszámítani. Ennek megfelelően a 2019. évre vonatkozó összkibocsátási határértékek kiszámítása azokon a vonatkozó kibocsátási határértékeken és minimális kéntelenítési arányokon alapul, amelyek a 2010/75/EK irányelv értelmében az adott tüzelőberendezésre 2019. január 1-jétől lennének alkalmazandók.

A kibocsátási határértékeket és a minimális kéntelenítési arányokat a teljes tüzelőberendezés 2010. december 31-én érvényes teljes névleges bemenő hőteljesítménye, a felhasznált tüzelőanyag típusa(i) és a 2001–2010. közötti időszakon belüli üzemórák éves átlaga alapján kell meghatározni.

A 2010/75/EU irányelv V. mellékletének 1. része szerinti kibocsátási határértékekről, valamint a 2010/75/EU irányelv V. mellékletének 5. részében meghatározott minimális kéntelenítési arányokról (MDR) e melléklet D. függelékének D.1., D.2. és D.3. táblázata nyújt áttekintést.

Azon tüzelőberendezések esetében, amelyek a 2001–2010. közötti időszakban több különböző típusú tüzelőanyagot égettek, az egyes felhasznált tüzelőanyagok szerint külön-külön fel kell sorolni a vonatkozó kibocsátási határértékeket. A 3.1.2. pont részletesen ismerteti azt a számítási módszert, amely alapján meg lehet határozni, hogy az összkibocsátási határértékeken belül milyen mértékű kibocsátás tudható be az ilyen berendezéseknek.

A 2010/75/EU irányelv öt év mozgó átlagát tekintve legfeljebb évi 1 500 órát üzemelő egyes tüzelőberendezések esetében lehetőséget ad kevésbé szigorú kibocsátási határértékek alkalmazására. Ez alapján viszont kizárólag akkor lehet kiszámítani ezen tüzelőberendezéseknek a 2019. évi összkibocsátási határértékeken belüli kibocsátási részarányát, ha a 2001–2010. közötti időszakban az üzemórák átlagos száma nem haladta meg az évi 1 500-at.

3.4. *Az összkibocsátási határértékek kiszámítása*

3.4.1. A 2016. és 2019. évi összkibocsátási határértékek kiszámítása

A szennyező anyagonként meghatározott 2016. és 2019. évi összkibocsátási határértékek megállapításához össze kell adni azokat az értékeket, amelyek a vonatkozó összkibocsátási határértékeken belül az egyes tüzelőberendezések kibocsátását képviselik:

2016*összkibocsátási határérték* (tpa) = Σ [az egyes berendezések kibocsátása a 2016-os összkibocsátási határérték viszonylatában]

2019*összkibocsátási határérték* (tpa) = Σ [az egyes berendezések kibocsátása a 2019-es összkibocsátási határérték viszonylatában]

([1]) Az áttekintés nem kimerítő jellegű. Nem tér ki például arra az esetre, amikor egy tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményét a 2002. november 27. és 2010. december 31. közötti időszakban legalább 50 MW-tal növelték, amikor is a 2001/80/EK irányelv III–VII. mellékletének B. részeiben meghatározott kibocsátási határértékek is relevánsak (a 2001/80/EK irányelv 10. cikkének alkalmazása folytán).

3.4.2. A 2017., 2018. és 2020. évi összkibocsátási határértékek kiszámítása

A 2017. évi összkibocsátási határértékeket (*2017összkibocsátási határérték*) az alábbi egyenlet alapján kell kiszámítani:

$$2017\textit{összkib.határérték} = 2016\textit{összkib.határérték} - \frac{(2016\textit{összkib.hat.} - 2019\textit{összkib.hat.})}{3}$$

A 2018. évi összkibocsátási határértékeket (2017*összkibocsátási határérték*) az alábbi egyenlet alapján kell kiszámítani:

$$2018\textit{összkib.határérték} = 2016\textit{összkib.határérték} - \frac{2 * (2016\textit{összkib.hat.} - 2019\textit{összkib.hat.})}{3}$$

A 2020 első félévére vonatkoztatott összkibocsátási határértékek (2020*összkibocsátási határérték*) a 2019. évi határérték felének felelnek meg:

$$2020\textit{összkib.határérték} = \frac{2019\textit{összkib.hat.}}{2}$$

4. **Az átmeneti nemzeti tervek későbbi módosításai**

A tagállamoknak legalább az alábbiakról tájékoztatniuk kell a Bizottságot:

a) A korlátozott élettartammal kapcsolatos, a 2010/75/EU irányelv 33. cikke szerinti eltérés lehetőségével élő tüzelőberendezések.

Megjegyzés: A tagállamoknak legkésőbb 2013. január 1-jéig kell tájékoztatniuk a Bizottságot átmeneti nemzeti terveikről, az üzemeltetők viszont 2014. január 1-jéig jelezhetik az illetékes hatóságnak, hogy kívánnak-e élni a korlátozott élettartammal kapcsolatos eltérés lehetőségével. Így előállhat az a helyzet, hogy egy adott tüzelőberendezés eredetileg szerepel a Bizottsághoz benyújtott átmeneti nemzeti tervben, és csak később lesz rá alkalmazandó a korlátozott élettartammal kapcsolatos eltérés. Ha ez így történik, a szóban forgó tüzelőberendezést törölni kell az átmeneti nemzeti tervből, miután az üzemeltető értesítette az illetékes hatóságot azon döntéséről, hogy kéri a korlátozott élettartammal kapcsolatos eltérést. Az átmeneti nemzeti terv legutolsó jóváhagyott változatának (illetve, ha nincs jóváhagyott terv, a Bizottsághoz benyújtott legutolsó átmeneti nemzeti tervnek) a számításában szereplő összkibocsátási határérték(ek)ből ezután le kell vonni azt az értéket, amely a vonatkozó összkibocsátási határértéke(ke)n belül a 2010/75/EU irányelv 33. cikkének hatálya alá tartozó egyes tüzelőberendezések kibocsátásának tudható be.

b) A bezárt (azaz az üzemelést végérvényesen leállító) tüzelőberendezések, illetve a teljes névleges bemenő hőteljesítményt 50 MW-nál kevesebbre csökkentő tüzelőberendezések.

c) Azok a tüzelőberendezések, amelyek 2015. december 31. után kezdenek el hulladék-együttégetőként üzemelni, és így a 2010/75/EU irányelv IV. fejezetének hatálya alá tartoznának.

Megjegyzés: A 2010/75/EU irányelv 32. cikkének (3) bekezdésében említettek szerint az átmeneti nemzeti tervben szereplő valamely létesítmény bezárása, vagy az a tény, hogy egy létesítmény már nem tartozik a 2010/75/EU irányelv III. fejezetének alkalmazási körébe, nem vezethet a terv hatálya alá tartozó többi berendezés teljes éves kibocsátásának emelkedéséhez.

A 2010/75/EU irányelv 32. cikkének (6) bekezdése szerint a tagállamok által a Bizottságnak nyújtott tájékoztatásnak nem kötelező kiterjednie az alábbiakban felsorolt módosításokra, hiszen azok nem befolyásolják a vonatkozó összkibocsátási határértéke(ke)t:

— a teljes névleges bemenő hőteljesítmény 2010. december 31. után bekövetkezett csökkenése vagy növekedése (hacsak azzal 50 MW-nál kevesebbre nem csökken a hőteljesítmény),

— az üzemórák 2010 utáni éves átlagában bekövetkezett csökkenés vagy növekedés,

— a 2010 utáni tüzelőanyag-felhasználást (típust, mennyiséget) érintő változások (hacsak nem hulladékégetésre való átállást foglalnak magukban, amellyel az adott tüzelőberendezés hulladék-együttégető műnek minősül, és így az átmeneti nemzeti tervben való feltüntetése kizárt).

A tüzelőberendezés nevét érintő változásokat (például üzemeltetőváltáskor) a tagállamoknak az e határozat 6. cikkének (3) bekezdése, illetve a 2010/75/EU irányelv 72. cikkének (3) bekezdése szerinti éves kimutatás révén kell bejelenteniük.

A. függelék

A.1. táblázat

Minta az átmeneti nemzeti terv hatálya alá tartozó tüzelőberendezések jegyzékének elkészítéséhez

A	B	C	D		E	F	G	H
Szám	Berendezés neve	Berendezés helye (cím)	Az első engedélykérelem benyújtásának dátuma, valamint az első üzembe állás időpontja	VAGY Az első engedély kiadásának időpontja	A tüzelőberendezés teljes névleges bemenő hőteljesítményének legalább 50 MW-tal történő megnövelése, ha arra 2002. november 27. és 2010. december 31. között került sor (az összes kapacitásbővítést MW-ban feltüntetve)	Teljes névleges bemenő hőteljesítmény 2010.12.31-én (MW)	Üzemórák éves száma (átlag a 2001–2010. időszakban)	Szennyező anyag(ok) (SO_2, NO_x, por), amelyek tekintetében az érintett berendezés NEM tartozik az átmeneti nemzeti terv hatálya alá

A	I	J						K	L	M
Szám	Gázturbina vagy gázmotor típusú berendezések megjelölése	A felhasznált tüzelőanyag éves mennyisége (átlag a 2001–2010. időszakban) (TJ/év)						A füstgázáram éves mennyisége (átlag a 2001–2010. időszakban) (Nm^3/év)	A felhasznált hazai szilárd tüzelőanyagokkal a tüzelőberendezésbe bevitt kén (S) éves mennyisége (átlag a 2001–2010. időszakban) (tpa)	A számításhoz alkalmazott átváltási tényező, ha a füstgázáram kiszámításának alapja a felhasznált tüzelőanyag (típusonkénti) mennyisége (Nm^3/GJ)
		kőszén	lignit	biomassza	egyéb szilárd tüzelőanyagok	folyékony tüzelőanyagok	gáznemű tüzelőanyagok			

B. függelék

B.1. táblázat

Minta a 2016. évi összkibocsátási határértékek kiszámításához

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
Szám	Név	Referencia-oxigéntartalom (%)	Vonatkozó SO_2-kibocsátási határérték (mg/Nm^3)	Vonatkozó kéntelenítési arány (adott esetben)	A tüzelőberendezésnek a 2016. évi SO_2-összkibocsátási határértékeken belüli kibocsátási részaránya (tpa)	Vonatkozó NO_x-kibocsátási határérték (mg/Nm^3)	A tüzelőberendezésnek a 2016. évi NO_x-összkibocsátási határértékeken belüli kibocsátási részaránya (tpa)	Vonatkozó porkibocsátási határérték (mg/Nm^3)	A tüzelőberendezésnek a 2016. évi porösszkibocsátási határértékeken belüli kibocsátási részaránya (tpa)	Megjegyzések
(az egyes berendezésekre vonatkozó specifikus adatok)										
ÖSSZEG					SO_2-ÖSSZKIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉK ÖSSZESEN		NO_x-ÖSSZKIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉK ÖSSZESEN		Por ÖSSZKIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉK ÖSSZESEN	

B.2. táblázat

Minta a 2019. évi összkibocsátási határértékek kiszámításához

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
Szám	Név	Referencia-oxigéntartalom (%)	Vonatkozó SO_2-kibocsátási határérték (mg/Nm^3)	Vonatkozó kéntelenítési arány (adott esetben)	A tüzelőberendezésnek a 2019. évi SO_2-összkibocsátási határértékeken belüli kibocsátási részaránya (tpa)	Vonatkozó NO_x-kibocsátási határérték (mg/Nm^3)	A tüzelőberendezésnek a 2019. évi NO_x-összkibocsátási határértékeken belüli kibocsátási részaránya (tpa)	Vonatkozó porkibocsátási határérték (mg/Nm^3)	A tüzelőberendezésnek a 2019. évi porösszkibocsátási határértékeken belüli kibocsátási részaránya (tpa)	Megjegyzések
(az egyes berendezésekre vonatkozó specifikus adatok)										
ÖSSZEG					SO_2-ÖSSZKIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉK ÖSSZESEN		NO_x-ÖSSZKIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉK ÖSSZESEN		Por ÖSSZKIBOCSÁTÁSI HATÁRÉRTÉK ÖSSZESEN	

B.3. táblázat

Az összkibocsátási határértékek áttekintése

(tonna/év)

	2016.	2017.	2018.	2019.	2020. (január 1.–június 30.)
SO_2					
NO_x					
por					

C. függelék

C.1. táblázat

Kibocsátási határértékek a 2016. évi összkibocsátási határértékek vonatkozásában az egyes (de nem gázturbina vagy gázmotor típusú) tüzelőberendezések kibocsátási részarányának kiszámításához

Szennyező anyag	Tüzelőanyag-típus	Kibocsátási határérték (mg/Nm^3)			
		50–100 MW	> 100–300 MW	> 300–500 MW	> 500 MW
SO_2	Szilárd	2 000	2 000 – 400 (lineáris skálán) (1. megjegyzés)		400
	Folyékony	1 700		1 700 – 400 (lineáris skálán)	400
	Gáznemű	általában 35, cseppfolyósított gáz esetében 5; kohógáz és kokszkemencéből származó gáz esetében 800			
NO_x (6. megjegyzés)	Szilárd (2. megjegyzés)	600			200 (3. megjegyzés)
	Folyékony	450			400
	Gáznemű	300			200
por	Szilárd	100			50 (4. megjegyzés)
	Folyékony	50 (5. megjegyzés)			
	Gáznemű	általában 5, kohógáz esetében 10; az acéliparban keletkezett, máshol felhasználható gázok esetében 50			

A referencia-oxigéntartalom szilárd tüzelőanyagok esetében 6 %, cseppfolyós és gáz-halmazállapotú tüzelőanyagok esetében pedig 3 %.

Megjegyzések:

1. 800 mg/Nm^3 legalább 400 MW névleges bemenő hőteljesítményű, évente legfeljebb 1 500 órát üzemelő tüzelőberendezések esetében.

2. 1 200 mg/Nm^3 azon tüzelőberendezések esetében, amelyek a 2001. január 1-jével záruló 12 hónapos időszakban, illetve azt követően is 10 %-nál alacsonyabb illékonyvegyület-tartalmú szilárd tüzelőanyaggal üzemeltek.

3. 450 mg/Nm^3 az évente legfeljebb 1 500 órát üzemelő tüzelőberendezések esetében.

4. 100 mg/Nm^3 azon tüzelőberendezések esetében, amelyek 1987. július 1-je előtt kaptak eredeti építési engedélyt, illetve – ilyen engedélyezési eljárás hiányában – eredeti működési engedélyt, és amelyek 5 800 kJ/kg-nál kisebb hőtartalmú, 45 tömegszázaléknál nagyobb nedvességtartalmú, 60 tömegszázaléknál nagyobb kombinált nedvesség- és hamutartalmú és 10 %-nál nagyobb kalcium-oxid-tartalmú szilárd tüzelőanyagot égetnek.

5. 100 mg/Nm^3 az 500 MW-nál kisebb hőteljesítményű, 0,06 %-ot meghaladó pernyetartalmú, folyékony tüzelőanyagot égető berendezések esetében.

6. A francia tengerentúli megyékben, az Azori-szigeteken, Madeirán, illetve a Kanári-szigeteken üzemelő tüzelőberendezések tekintetében a következő kibocsátási határértékek alkalmazandók: szilárd tüzelőanyagok általában: 650 mg/Nm^3; < 10 % illékonyvegyület-tartalmú szilárd tüzelőanyagok: 1 300 mg/Nm^3; folyékony tüzelőanyagok: 450 mg/Nm^3; gáznemű tüzelőanyagok: 350 mg/Nm^3.

C.2. táblázat

Kibocsátási határértékek a 2016. évi NO_x- összkibocsátási határértékek vonatkozásában az egyes gázturbinák és gázmotorok kibocsátási részarányának kiszámításához

	NO_x-kibocsátási határérték (mg/Nm^3)
Gázmotorok (gáznemű tüzelőanyagot égetők)	100
Az alábbi típusú tüzelőanyagokat égető gázturbinák (beleértve a kombinált ciklusú gázturbinákat is):	
Földgáz (1. megjegyzés)	50 (2. és 3. megjegyzés)
Gáz-halmazállapotú tüzelőanyagok (a földgáz kivételével)	120
Könnyű és középpárlatok	120

A referencia-oxigéntartalom 15 %.

Megjegyzések:

1. A földgáz a természetben előforduló metán, legfeljebb 20 térfogat-százaléknyi inert és egyéb összetevővel.

2. 75 mg/Nm^3 az alábbi esetekben (ISO szerinti alapterhelési feltételek mellett meghatározott gázturbina-hatásfokot alapul véve):

   — kapcsolt hő- és villamosenergia-termelő rendszerekben használt gázturbinák, amelyek teljes hatásfoka 75 %-nál nagyobb,

   — kombinált ciklusú létesítményekben használt gázturbinák, amelyek teljes elektromos hatásfoka éves átlagban 55 %-nál nagyobb,

   — gépi hajtásra használt gázturbinák.

3. A 2. megjegyzésben említett kategóriák egyikébe sem tartozó egyszeres ciklusú gázturbinák esetében, amelyek ISO szerinti alapterhelési feltételek mellett meghatározott hatásfoka 35 %-nál nagyobb, a kibocsátási határérték 50 × η/35, ahol az „η" a gázturbina ISO szerinti alapterhelési feltételek mellett meghatározott hatásfoka százalékban megadva.

C.3. táblázat

A kén-dioxidra alkalmazandó 2016. évi összkibocsátási határértéken belüli kibocsátás részarányainak kiszámítása a hazai szilárd tüzelőanyagot égető azon tüzelőberendezések tekintetében, amelyek a felhasznált tüzelőanyag jellegéből adódóan nem tudják teljesíteni a 2010/75/EU irányelv 30. cikke (2) és (3) bekezdésében a kén-dioxidra megállapított vonatkozó kibocsátási határértékeket

Teljes névleges bemenő hőteljesítmény	Minimális kéntelenítési arány
50–100 MW	60 %
> 100–300 MW	75 %
> 300–500 MW	90 %
> 500 MW	általában 94 %; 92 % azon tüzelőberendezések esetében, amelyek 2001. január 1-je előtt szerződéssel rendelkeztek füstgáz-kéntelenítő berendezés vagy kalcium-oxid-befúvó berendezés beszerelésére, illetve amelyekben ekkorra megkezdődött az említett berendezések beszerelése

D. függelék

D.1. táblázat

Kibocsátási határértékek a 2019. évi összkibocsátási határértékek vonatkozásában az egyes (de nem gázturbina vagy gázmotor típusú) tüzelőberendezések kibocsátási részarányának kiszámításához

Szennyező anyag	Tüzelőanyag-típus	Kibocsátási határérték (mg/Nm^3)			
		50–100 MW	> 100–300 MW	> 300–500 MW	> 500 MW
SO_2	Szén, lignit és egyéb szilárd tüzelőanyagok (1. megjegyzés)	400	250	200	
	Biomassza (1. megjegyzés)	200			
	Tőzeg (1. megjegyzés)	300		200	
	Folyékony	350 (2. megjegyzés)	250 (2. megjegyzés)	200 (3. megjegyzés)	
	Gáznemű	általában 35, cseppfolyósított gáz esetében 5; kokszolókemencéből származó alacsony fűtőértékű gázok esetében 400; nagyolvasztóból származó alacsony fűtőértékű gázok esetében 200			
NO_x	Szén, lignit és egyéb szilárd tüzelőanyagok	300 (4. és 5. megjegyzés)	200 (5. megjegyzés)		200 (6. megjegyzés)
	Biomassza és tőzeg	300 (5. megjegyzés)	250 (5. megjegyzés)	200 (5. megjegyzés)	200 (6. megjegyzés)
	Folyékony	450	200 (5. és 7. megjegyzés)	150 (5. és 7. megjegyzés)	150 (3. megjegyzés)
	Földgáz (8. megjegyzés)	100			
	Egyéb gázok	300			200
por	Szén, lignit és egyéb szilárd tüzelőanyagok	30	25	20	
	Biomassza és tőzeg	30	20		
	Folyékony	30	25	20	
	Gáznemű	általában 5, kohógáz esetében 10; az acélipar által előállított, máshol felhasználható gázok esetében 30			

A referencia-oxigéntartalom szilárd tüzelőanyagok esetében 6 %, cseppfolyós és gáz-halmazállapotú tüzelőanyagok esetében pedig 3 %.

Megjegyzések:

1. 800 mg/Nm^3 az évente legfeljebb 1 500 órát üzemelő tüzelőberendezések esetében.
2. 850 mg/Nm^3 az évente legfeljebb 1 500 órát üzemelő tüzelőberendezések esetében.
3. 400 mg/Nm^3 az évente legfeljebb 1 500 órát üzemelő tüzelőberendezések esetében.
4. 450 mg/Nm^3 lignitpor égetése esetén.
5. 450 mg/Nm^3 az évente legfeljebb 1 500 órát üzemelő tüzelőberendezések esetében.

6. 450 mg/Nm^3 az 1987. július 1-je előtt engedélyt szerzett, évente legfeljebb 1 500 órát üzemelő tüzelőberendezések esetében.

7. 450 mg/Nm^3 vegyipari létesítményeken belüli olyan berendezések esetében, amelyek folyékony termelési maradékanyagot nem kereskedelmi tüzelőanyagként, saját fogyasztás céljából használnak fel.

8. A földgáz a természetben előforduló metán, legfeljebb 20 térfogat-százaléknyi inert és egyéb összetevővel.

D.2. táblázat

Kibocsátási határértékek a 2019. évi NO_x-összkibocsátási határértékek vonatkozásában az egyes gázturbinák és gázmotorok kibocsátási részarányának kiszámításához

	NO_x-kibocsátási határérték (mg/Nm^3)
Gázmotorok (gáznemű tüzelőanyagot égetők)	100
Az alábbi típusú tüzelőanyagokat égető gázturbinák (beleértve a kombinált ciklusú gázturbinákat is):	
Földgáz (1. megjegyzés)	50 (2., 3., és 4. megjegyzés)
Gáz-halmazállapotú tüzelőanyagok (a földgáz kivételével)	120 (5. megjegyzés)
Könnyű és középpárlatok	90 (5. megjegyzés)

A referencia-oxigéntartalom 15 %.

Megjegyzések:

1. A földgáz a természetben előforduló metán, legfeljebb 20 térfogat-százaléknyi inert és egyéb összetevővel.

2. 75 mg/Nm^3 az alábbi esetekben (ISO alapterhelési feltételek mellett meghatározott gázturbina-hatásfokot alapul véve):

   — kapcsolt hő- és villamosenergia-termelő rendszerekben használt gázturbinák, amelyek teljes hatásfoka 75 %-nál nagyobb,

   — kombinált ciklusú létesítményekben használt gázturbinák, amelyek teljes elektromos hatásfoka éves átlagban 55 %-nál nagyobb,

   — gépi hajtásra használt gázturbinák.

3. A 2. megjegyzésben említett kategóriák egyikébe sem tartozó egyszeres ciklusú gázturbinák esetében, amelyek ISO szerinti alapterhelési feltételek mellett meghatározott hatásfoka 35 %-nál nagyobb, a kibocsátási határérték 50 × η/35, ahol az „η" a gázturbina ISO szerinti alapterhelési feltételek mellett meghatározott hatásfoka százalékban megadva.

4. 150 mg/Nm^3 az évente legfeljebb 1 500 órát üzemelő tüzelőberendezések esetében.

5. 200 mg/Nm^3 az évente legfeljebb 1 500 órát üzemelő tüzelőberendezések esetében.

D.3. táblázat

A kén-dioxidra alkalmazandó 2019. évi összkibocsátási határértéken belüli kibocsátás részarányainak kiszámítása a hazai szilárd tüzelőanyagot égető azon tüzelőberendezések tekintetében, amelyek a felhasznált tüzelőanyag jellegéből adódóan nem tudják teljesíteni a 2010/75/EU irányelv 30. cikke (2) és (3) bekezdésében a kén-dioxidra megállapított vonatkozó kibocsátási határértékeket

Teljes névleges bemenő hőteljesítmény	Minimális kéntelenítési arány
50–100 MW	80 %
> 100–300 MW	90 %
> 300 MW	általában 96 %; olajpalát égető tüzelőberendezések esetében 95 %